

The Holy See

Mesajul Sfântului Părinte Benedict al XVI-lea
pentru a XXVII-a Zi Mondială a Tineretului

"Bucurați-vă mereu în Domnul!" (Fil 4,4)

Dragi tineri,

Sunt bucuros să mă adresez din nou vouă, cu ocazia celei de-a XXVII-a Zi Mondială a Tineretului. Amintirea întâlnirii de la Madrid, din august anul trecut, rămâne foarte prezentă în inima mea. A fost un extraordinar moment de har, în decursul căruia Domnul i-a binecuvântat pe tinerii prezenți, veniți din lumea întreagă. Îi aduc mulțumire lui Dumnezeu pentru multele roade pe care le-a generat în acele zile și care în viitor nu vor înceta să se înmulțească pentru tineri și pentru comunitățile de care aparțin. Acum suntem deja orientați spre următoarea întâlnire la Rio de Janeiro în 2013, care va avea ca temă "Mergeți și faceți ucenici toate popoarele" (cf. *Mt* 28,19).

Anul acesta, tema Zilei Mondiale a Tineretului ne este dată de un îndemn din *Scrisoarea către Filipeni* a sfântului Paul: "Bucurați-vă mereu în Domnul!" (4,4). De fapt, bucuria este un element central al experienței creștine. Și în timpul fiecărei Zile Mondiale a Tineretului experimentăm o bucurie intensă, bucuria comuniunii, bucuria de a fi creștini, bucuria credinței. Este una din caracteristicile acestor întâlniri. Și vedem marea forță de atracție pe care ea o are: într-o lume adesea marcată de tristețe și neliniști, este o mărturie importantă a frumuseții și a credibilității credinței creștine.

Biserica are vocația de a duce lumii bucuria, o bucurie autentică și durabilă, aceea pe care îngerii

au vestit-o păstorilor din Betleem în noaptea nașterii lui Isus (cf. *Lc 2,10*): Dumnezeu nu numai că a vorbit, nu numai că a săvârșit semne minunate în istoria omenirii, Dumnezeu s-a făcut așa de apropiat încât să devină unul dintre noi și să parcurgă etapele întregii vieți a omului. În contextul actual dificil, atâția tineri în jurul vostru au o nevoie imensă de a simți că mesajul creștin este un mesaj de bucurie și de speranță! Așadar, aș vrea să reflectez împreună cu voi despre această bucurie, pe drumuri pentru a o găsi, pentru ca să o puteți trăi tot mai în profunzime și să-i fiți mesageri printre cei care vă înconjoară.

1. Inima noastră este făcută pentru bucurie

Aspirația la bucurie este imprimată în interiorul ființei umane. Dincolo de satisfacțiile imediate și trecătoare, inima noastră caută bucuria profundă, deplină și durabilă, care să poată da "gust" existenței. Și acest lucru este valabil mai ales pentru voi, deoarece tinerețea este o perioadă de continuă descoperire a vieții, a lumii, a celorlalți și a voastră înșivă. Este un timp de deschidere spre viitor, în care se manifestă marile dorințe de fericire, de prietenie, de împărtășire și de adevăr, în care sunteți stimulați de idealuri și concepeți proiecte.

Și în fiecare zi sunt multe bucuriile simple pe care Domnul ni le oferă: bucuria de a trăi, bucuria în fața frumuseții naturii, bucuria unei munci bine făcute, bucuria slujirii, bucuria iubirii sincere și curate. Și dacă privim cu atenție, există atâtea alte motive de bucurie: frumoasele momente din viața familiară, prietenia împărtășită, descoperirea propriilor capacități personale și obținerea de rezultate bune, aprecierea din partea celorlalți, posibilitatea de exprimare și de a ne simți înțeleși, senzația de a fi utili aproapelui. Și apoi dobândirea de noi cunoștințe prin intermediul studiilor, descoperirea de noi dimensiuni prin călătorii și întâlniri, posibilitatea de a face proiecte pentru viitor. Dar și experiența de a citi o operă literară, de a admira o capodoperă de artă, de a asculta și interpreta muzică sau de a vedea un film pot să producă în noi adevărate bucurii.

Însă în fiecare zi ne ciocnim și de atâtea dificultăți și în inimă există preocupări pentru viitor, până acolo încât putem să ne întrebăm dacă bucuria deplină și durabilă la care aspirăm nu este oare o iluzie și o fugă de realitate. Sunt mulți tinerii care se întreabă: este cu adevărat posibilă bucuria deplină în ziua de astăzi? Și această căutare parcurge diferite drumuri, dintre care unele se dovedesc greșite, sau măcar periculoase. Dar cum să distingem bucuriile cu adevărat durabile de plăcerile imediate și înșelătoare? Cum să găsim adevărata bucurie în viață, aceea care durează și nu ne abandonează chiar și în momentele dificile?

2. Dumnezeu este izvorul adevăratei bucurii

În realitate bucuriile autentice, cele mici din cotidian sau cele mari din viață, își au toate originea în Dumnezeu, chiar dacă nu apare la prima vedere, pentru că Dumnezeu este comuniune de iubire veșnică, este bucurie infinită care nu rămâne închisă în ea însăși, ci se extinde în cei pe care El îi iubește și care îl iubesc. Dumnezeu ne-a creat după imaginea sa din iubire și pentru a revărsa

asupra noastră această iubire a sa, pentru a ne umple de prezența sa și de harul său. Dumnezeu vrea să ne facă părtași de bucuria sa, divină și veșnică, făcându-ne să descoperim că valoarea și sensul profund al vieții noastre este în faptul de a fi acceptat, primit și iubit de El, și nu cu o primire fragilă cum poate să fie cea umană, ci cu o primire necondiționată cum este cea divină: eu sunt voit, am un loc în lume și în istorie, sunt iubit personal de Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu mă acceptă, mă iubește și eu devin sigur de asta, știu în mod clar și sigur că este bine că eu sunt, că exist.

Această iubire infinită a lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi se manifestă în mod deplin în Isus Cristos. În El se află bucuria pe care o căutăm. În Evanghelie vedem că evenimentele care marchează începuturile vieții lui Isus sunt caracterizate de bucurie. Atunci când arhanghelul Gabriel îi vestește Fecioarei Maria că ea va fi mamă a Mântuitorului, începe cu acest cuvânt: "Bucură-te!" (*Lc* 1,28). La nașterea lui Isus, Îngerul Domnului le spune păstorilor: "Iată, vă vestesc o mare bucurie care va fi pentru tot poporul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul" (*Lc* 2,11). Și magii care îl căutau pe prunc, "când au văzut steaua, au fost cuprinși de o bucurie foarte mare" (*Mt* 2,10). Motivul acestei bucurii este, așadar, apropierea lui Dumnezeu, care s-a făcut unul dintre noi. Și acest lucru îl intenționa sfântul Paul atunci când le scria creștinilor din Filipi: "Bucurați-vă mereu în Domnul! Iarăși vă spun: bucurați-vă! Bunăvoința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape" (*Fil* 4,4-5). Primul motiv al bucuriei noastre este apropierea Domnului, care mă primește și mă iubește.

Și de fapt, din întâlnirea cu Isus se naște mereu o mare bucurie interioară. În Evanghelii putem vedea multe episoade. Amintim vizita lui Isus la Zaheu, un perceptor de taxe necinstit, un păcătos public, căruia Isus îi spune: "Astăzi trebuie să rămân în casa ta". Și Zaheu, spune sfântul Luca, "l-a primit cu bucurie" (*Lc* 19,5-6). Este bucuria întâlnirii cu Domnul; este simțirea iubirii lui Dumnezeu care poate să transforme întreaga existență și să aducă mântuire. Și Zaheu decide să-și schimbe viața și să dea jumătate din bunurile sale săracilor.

În ceasul pătimirii lui Isus, această iubire se manifestă în toată forța sa. În ultimele momente ale vieții sale pământești, la cină cu prietenii săi, El spune: "Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, așa v-am iubit și eu pe voi. Rămâneți în iubirea mea... V-am spus acestea pentru ca bucuria mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină" (*In* 15,9.11). Isus vrea să-i introducă pe discipolii săi și pe fiecare dintre noi în bucuria deplină, aceea pe care El o împărtășește cu Tatăl, pentru ca iubirea cu care Tatăl îl iubește să fie în noi (cf. *In* 17,26). Bucuria creștină înseamnă a ne deschide la această iubire a lui Dumnezeu și a-i aparține Lui.

Relatează Evangheliile că Maria Magdalena și alte femei au mers să viziteze mormântul în care Isus a fost depus după moartea sa și au primit de la un Înger o veste tulburătoare, aceea a învierii sale. Atunci au părăsit în grabă mormântul, notează Evanghelistul, "cu teamă și bucurie mare" și au alergat să de vestea cea bună discipolilor. Și Isus le-a ieșit în întâmpinare și le-a spus: "Bucurați-vă!" (*Mt* 28,8-9). Este bucuria mântuirii care le este oferită: Cristos este cel viu, este Cel

care a învins răul, păcatul și moartea. El este prezent în mijlocul nostru ca Cel Înviat, până la sfârșitul lumii (cf. *Mt*28,20). Răul nu are ultimul cuvânt cu privire la viața noastră, ci credința în Cristos Mântuitorul ne spune că iubirea lui Dumnezeu învinge.

Această bucurie profundă este rod al Duhului Sfânt care ne face fii ai lui Dumnezeu, capabili să trăim și să gustăm bunătatea sa, să ne adresăm Lui cu termenul "Abba", Tată (cf. *Rom* 8,15). Bucuria este semn al prezenței sale și al acțiunii sale în noi.

3. A păstra în inimă bucuria creștină

În acest moment ne întrebăm: cum să primim și să păstrăm acest dar al bucuriei profunde, al bucuriei spirituale?

Un Psalm ne spune: "Caută-ți bucuria în Domnul și el va asculta cererile inimii tale" (*Ps* 37,4). Și Isus explică faptul că "împărăția cerurilor este asemenea comorii ascunse într-un ogor, pe care un om, găsind-o, o ascunde și, plin de bucurie, merge și vinde tot ce are și cumpără ogorul acela" (*Mt*13,44). A găsi și a păstra bucuria spirituală se naște din întâlnirea cu Domnul, care cere să-l urmăm, să facem alegerea hotărâtă de a miza totul pe El. Dragi tineri, nu vă fie frică să puneți în joc viața voastră făcând spațiu lui Isus Cristos și Evangheliei sale; este drumul pentru a avea pacea și adevărata fericire în interiorul nostru, este drumul pentru adevărata realizare a existenței noastre de fii ai lui Dumnezeu, creați după chipul și asemănarea sa.

A căuta bucuria în Domnul: bucuria este rod al credinței, înseamnă a recunoaște în fiecare zi prezența sa, prietenia sa: "Domnul este aproape!" (*Fil* 4,5); înseamnă a pune din nou încrederea noastră în El, înseamnă a crește în cunoașterea și în iubirea față de El. "Anul Credinței", pe care îl vom începe peste puține luni, ne va fi de ajutor și de stimulent. Dragi prieteni, învățați să vedeți cum Dumnezeu acționează în viețile voastre, descoperiți-l ascuns în inima evenimentelor din cotidianul vostru. Să credeți că El este mereu fidel față de alianța pe care a încheiat-o cu voi în ziua Botezului vostru. Să știți că nu vă va părăsi niciodată. Să îndreptați adesea privirea voastră spre El. Pe cruce, și-a dăruit viața sa pentru că vă iubește. Contemplarea unei iubiri așa de mari aduce în inimile noastre o speranță și o bucurie pe care nimic nu o poate doborî. Un creștin nu poate să fie niciodată trist pentru că l-a întâlnit pe Cristos, care și-a dat viața pentru el.

A-l căuta pe Domnul, a-l întâlni în viață înseamnă și a primi Cuvântul său, care este bucurie pentru inimă. Profetul Ieremia scrie: "Când întâlneam cuvintele tale, ele erau hrana mea; cuvintele tale erau bucuria și desfătarea inimii mele" (*Ier* 15,16). Învățați să citiți și să meditați Sfânta Scriptură, acolo veți găsi un răspuns la întrebările cele mai profunde de adevăr care se află în inima voastră și în mintea voastră. Cuvântul lui Dumnezeu ne face să descoperim minunățiile pe care Dumnezeu le-a realizat în istoria omului și, plini de bucurie, deschide la laudă și la adorați: "Veniți, să cântăm cu veselie Domnului... să îngenunchem înaintea Domnului, Creatorul nostru" (*Ps* 95,1.6).

Apoi, în mod deosebit, Liturgia este locul prin excelență în care se exprimă bucuria pe care Biserica o ia de la Domnul și o transmite lumii. În fiecare duminică, în Euharistie, comunitățile creștine celebrează Misterul central al mântuirii: moartea și învierea lui Cristos. Acesta este un moment fundamental pentru drumul oricărui discipol al Domnului, în care se face prezentă Jertfa sa de iubire; este ziua în care îl întâlnim pe Cristos Înviat, ascultăm Cuvântul său, ne hrănim cu Trupul său și cu Sângele său. Un Psalm afirmă: "Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa!" (*Ps* 118,24). Și în noaptea de Paști, Biserica cântă *Exultet*, expresie a bucuriei pentru victoria lui Isus Cristos asupra păcatului și asupra morții: "Tresăltați de bucurie, voi îngerilor... Bucură-te și tu, pământule, învăluit în atâta lumină... să răsune acest sfânt lăcaș de strigătele puternice ale mulțimii". Bucuria creștină se naște din faptul de a ști că suntem iubiți de un Dumnezeu care s-a făcut om, și-a dat viața sa pentru noi și a înfrânt răul și moartea; și înseamnă a trăi din iubire față de El. Sfânta Tereza a Pruncului Isus, tânără carmelitană, scria: "Isuse, bucuria mea este să te iubesc!" (P 45, 21 ianuarie 1897, Op. Compl., pag. 708).

4. Bucuria iubirii

Dragi prieteni, bucuria este intim legată de iubire: sunt două roade inseparabile ale Duhului Sfânt (cf. *Gal* 5,23). Iubirea produce bucurie și bucuria este o formă de iubire. Fericita Maica Tereza de Calcutta, făcând ecou la cuvintele lui Isus: "Este mai mare fericire a da decât a primi" (*Fap* 20,35), spunea: "Bucuria este o plasă de iubire pentru a captura sufletele. Dumnezeu îl iubește pe cel care dă cu bucurie. Și cel care dă cu bucurie dă mai mult". Și Slujitorul lui Dumnezeu Paul al VI-lea scria: "În Dumnezeu însuși totul este bucurie pentru că totul este dar" (Exortația apostolică *Gaudete in Domino*, 9 mai 1975).

Gândindu-mă la diferitele ambiente ale vieții voastre, aș vrea să vă spun că a iubi înseamnă statornicie, fidelitate, a respecta angajamentele. Și acest lucru, în primul rând, în prietenii: prietenii noștri se așteaptă ca să fim sinceri, leali, fideli, pentru că iubirea adevărată este perseverentă chiar, și mai ales, în dificultăți. Și același lucru este valabil pentru munca, studiile și serviciile pe care le desfășurați. Fidelitatea și perseverența în bine conduc la bucurie, chiar dacă nu întotdeauna aceasta este imediată.

Pentru a intra în bucuria iubirii, suntem chemați să fim și generoși, să nu ne mulțumim să dăm minimul, ci să ne angajăm până la capăt în viață, cu o atenție deosebită față de cei mai nevoiași, care se angajează în slujba binelui comun. Străduiți-vă să studiați cu seriozitate; cultivați talentele voastre și puneți-le încă de acum în slujba aproapelui. Căutați modul de a contribui să faceți societatea mai dreaptă și umană, acolo unde vă aflați. Fie ca toată viața voastră să fie condusă de spiritul de slujire și nu de căutarea puterii, a succesului material și a banului.

Cu privire la generozitate, nu pot să nu menționez o bucurie specială: aceea care se simte răspunzând la vocația de a dăruia Domnului toată viața proprie. Dragi tineri, să nu vă fie frică de chemarea lui Cristos la viața călugărească, monastică, misionară sau la preoție. Fiți siguri că El

umple de bucurie pe cei care, dedicându-i viața în această perspectivă, răspund la invitația sa de a părăsi toate pentru a rămâne cu El și a se dedica slujirii altora cu inimă neîmpărțită. În același mod, mare este bucuria pe care El o rezervă bărbatului și femeii care se dăruiesc total unul altuia în căsătorie pentru a constitui o familie și a deveni semn al iubirii lui Cristos față de Biserica sa.

Aș vrea să amintesc un al treilea element pentru a intra în bucuria iubirii: a face să crească în viața voastră și în viața comunităților voastre comuniunea fraternă. Există o strânsă legătură între comuniune și bucurie. Nu este întâmplător că sfântul Paul scria îndemnul său la plural: nu se adresează fiecăruia singular, ci afirmă: "Bucurați-vă mereu în Domnul!" (*Fil 4,4*). Numai împreună, trăind comuniunea fraternă, putem experimenta această bucurie. Cartea *Faptele Apostolilor* descrie astfel prima comunitate creștină: "frângeau pâinea în casele lor și primeau hrana cu bucurie și cu inimă curată" (*Fap 2,46*). Angajați-vă și voi așa încât comunitățile creștine să poată fi locuri privilegiate de împărtășire, de atenție și de grijă unul față de celălalt.

5. Bucuria convertirii

Dragi prieteni, pentru a trăi adevărata bucurie trebuie identificate și tentațiile care o îndepărtează. Cultura actuală induce adesea să se caute scopuri, realizări și plăceri imediate, favorizând mai mult nestatornicia decât perseverența în trudă și fidelitatea față de angajamente. Mesajele pe care le primiți determină să intrați în logica consumului, prospectând fericiri artificiale. Experiența învață că faptul de a avea nu coincide cu bucuria: există atâtea persoane care, deși au bunuri materiale din belșug, sunt adesea lovite de disperare, de tristețe și simt un gol în viață. Pentru a rămâne în bucurie, suntem chemați să trăim în iubire și în adevăr, să trăim în Dumnezeu.

Și voința lui Dumnezeu este ca noi să fim fericiți. Pentru aceasta ne-a dat indicații concrete pentru drumul nostru: Poruncile. Respectându-le, noi găsim drumul vieții și al fericirii. Chiar dacă la prima vedere pot să pară un ansamblu de interdicții, aproape un obstacol în calea libertății, dacă le medităm mai atent, în lumina Mesajului lui Cristos, ele sunt un ansamblu de reguli de viață esențiale și prețioase care conduc la o existență fericită, realizată conform proiectului lui Dumnezeu. În schimb, de câte ori constatăm că a construi ignorându-l pe Dumnezeu și voința sa aduce dezamăgire, tristețe, sentiment de înfrângere. Experiența păcatului ca refuz de a-l urma, ca ofensă adusă prieteniei sale, aduce umbră în inima noastră.

Dar dacă uneori drumul creștin nu este ușor și angajarea de fidelitate față de iubirea Domnului întâlnește obstacole sau înregistrează căderi, Dumnezeu, în milostivirea sa, nu ne părăsește, ci ne oferă mereu posibilitatea de a ne întoarce la El, de a ne reconcilia cu El, de a experimenta bucuria iubirii sale care iartă și reprimește.

Dragi tineri, recurgeți des la Sacramentul Pocăinței și al Reconcilierii! El este Sacramentul bucuriei regăsite. Cereți Duhului Sfânt lumina pentru a ști să recunoașteți păcatul vostru și capacitatea de a cere iertare lui Dumnezeu apropiindu-vă de acest Sacrament cu statornicie, seninătate și

încredere. Domnul vă va deschide mereu brațele sale, vă va purifica și vă va face să intrați în bucuria sa: va fi bucurie în cer chiar și pentru un singur păcătos care se convertește (cf. *Lc 15,7*).

6. Bucuria în încercări

Însă la sfârșit ar putea să rămână în inima noastră întrebarea dacă într-adevăr este posibil a trăi în bucurie chiar și în mijlocul atâtor încercări ale vieții, în special cele mai dureroase și misterioase, dacă într-adevăr a-l urma pe Domnul, a ne încrede în El dăruiește mereu fericire.

Răspunsul ne poate veni din câteva experiența ale unor tineri ca și voi care au găsit chiar în Cristos lumina capabilă să dea forță și speranță, chiar și în mijlocul celor mai dificile situații. Fericitul Pier Giorgio Frassati (1901-1925) a experimentat atâtea încercări în scurta sa existență, între care una, referitoare la viața sa sentimentală, care-l rănise în mod profund. Chiar în această situație îi scria surorii sale: "Tu mă întrebi dacă sunt vesel; și cum aș putea să nu fiu? Atât timp cât Credința îmi va da forță sunt mereu vesel! Orice catolic nu poate să nu fie vesel... Scopul pentru care noi am fost creați ne arată calea semănată fie și cu mulți spini, dar nu o cale tristă: ea este veselie chiar și prin dureri" (Scrisoare către sora Luciana, Torino, 14 februarie 1925). Și fericitul Ioan Paul al II-lea, prezentându-l ca model, spunea despre el: "era un tânăr cu o bucurie care trăgea după el, o bucurie care depășea atâtea dificultăți din viața sa" (*Discurs adresat tinerilor*, Torino, 13 aprilie 1980).

Mai aproape de noi, tânăra Chiara Badano (1971-1990), recent beatificată, a experimentat cum durerea poate să fie transfigurată de iubire și să fie în mod misterios locuită de bucurie. La vârsta de 18 ani, într-un moment în care cancerul o făcea să sufere în mod deosebit, Chiara l-a rugat pe Duhul Sfânt, mijlocind pentru tinerii din Mișcarea sa. În afară de propria vindecare, îi ceruse lui Dumnezeu să-i lumineze cu Duhul său Sfânt pe toți acei tineri, să le dea înțelepciunea și lumina: "A fost chiar un moment al lui Dumnezeu: sufeream mult din punct de vedere fizic, dar sufletul cânta" (*Scrisoare către Chiara Lubich*, Sassello, 20 decembrie 1989). Cheia păcii sale și a bucurie sale era încrederea completă în Domnul și acceptarea chiar și a bolii ca exprimare misterioasă a voinței sale pentru binele său și al tuturor. Repeta adesea: "Dacă tu vrei, Isuse, vreau și eu".

Sunt două mărturii simple între multe altele care arată cum creștinul autentic nu este niciodată disperat și trist, chiar și în fața celor mai dure încercări, și arată că bucuria creștină nu este o fugă de realitate, ci o forță supranaturală pentru a înfrunța și a trăi dificultățile zilnice. Știm că Isus Cristos răstignit și înviat este cu noi, este prietenul mereu fidel. Atunci când participăm la suferințele sale, participăm și la gloria sa. Cu El și în El, suferința este transformată în iubire. Și acolo se află bucuria (cf. *Col 1,24*).

7. Martori ai bucuriei

Dragi prieteni, pentru a încheia aș vrea să vă îndemn să fiți misionari ai bucuriei. Nu putem fi

fericiți dacă ceilalți nu sunt fericiți: deci bucuria trebuie să fie împărtășită. Mergeți și povestiți celorlalți tineri bucuria voastră că ați găsit acea comoară prețioasă care este însuși Isus. Nu putem ține pentru noi bucuria credinței: pentru ca ea să poată rămâne în noi, trebuie să o transmitem. Sfântul Ioan afirmă: "Ce am văzut și am auzit vă vestim și vouă pentru ca și voi să aveți comuniune cu noi... Vă scriem acestea pentru ca bucuria noastră să fie deplină" (1In 1,3-4).

Uneori este pictată o imagine a creștinismului ca o propunere de viață care oprimă libertatea noastră, care merge împotriva dorinței noastre de fericire și de bucurie. Însă acest lucru nu răspunde adevărului! Creștinii sunt bărbați și femei într-adevăr fericiți pentru că știu că nu sunt niciodată singuri, ci sunt susținuți mereu de mâinile lui Dumnezeu! Vă revine mai ales vouă, tineri discipoli ai lui Cristos, să arătați lumii că credința aduce o fericire și o bucurie adevărată, deplină și durabilă. Și dacă modul de a trăi al creștinilor pare uneori obosit și plictisit, mărturisiți voi cei dintâi fața bucuroasă și fericită a credinței. Evanghelia este "vestea cea bună" că Dumnezeu ne iubește și că fiecare dintre noi este important pentru El. Arătați lumii că este chiar așa!

Așadar, fiți misionari entuziaști ai noii evanghelizări! Duceți celor care suferă, celor care sunt în căutare, bucuria pe care Isus vrea să o dăruiască. Duceți-o în familiile voastre, în școlile și universitățile voastre, la locurile voastre de muncă și în grupurile voastre de prieteni, acolo unde trăiți. Veți vedea că ea este contagioasă. Și veți primi de o sută de ori mai mult: bucuria mântuirii pentru voi înșivă, bucuria de a vedea Milostivirea lui Dumnezeu în acțiune în inimi. În ziua întâlnirii voastre definitive cu Domnul El vă va putea spune: "Bine, servitor bun și credincios! Intră în bucuria stăpânului tău!" (Mt 25,21).

Fecioara Maria să vă însoțească pe acest drum. Ea l-a primit pe Domnul în lăuntrul ei și l-a vestit cu o cântare de laudă și de bucurie, *Magnificat*: "Sufletul meu îl preamărește pe Domnul și duhul meu tresaltă de bucurie în Dumnezeu, Mântuitorul meu" (Lc 1,46-47). Maria a răspuns pe deplin la iubirea lui Dumnezeu dedicându-și viața Lui într-o slujire umilă și totală. Este numită "pricina bucuriei noastre" pentru că ni l-a dat pe Isus. Fie ca Ea să vă introducă în acea bucurie pe care nimeni nu va putea să v-o ia!

Din Vatican, 15 martie 2012

BENEDICTUS PP. XVI

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana